

Sygn. Akt XVII AmE 273/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanych: M. K., (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 4 czerwca 2019 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz M. K. kwotę 737,00 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt. XVII AmE 273/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 4 czerwca 2019 r., znak: (...), na podstawie przepisu art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm), zwanej dalej (...) oraz art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą - Prawo energetyczne”, po rozpatrzeniu wniosku Pana M. K. („Wnioskodawca”) z dnia 13 maja 2016 r. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez (...) SA z/s w G. („Sprzedawca”) i (...) S.A. z/s w G. („Dystrybutor”) do obiektu położonego w miejscowości (...) (dom mieszkalny) postanowił:

stwierdzić, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez Sprzedawcę oraz Dystrybutora w okresie od dnia 10 maja 2016 do dnia 17 maja 2016 r. do obiektu Wnioskodawcy położonego w miejscowości (...) (dom mieszkalny), było nieuzasadnione.

Od wyżej wymienionej decyzji, powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości, zarzucając jej:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego, mające znaczenie dla rozstrzygnięcia, tj. art. 6b ust. 1 pkt 2) i ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (dalej pr.en.) poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że przedawnienie roszczenia oraz cofnięcie przez powódkę (...) S.A. pozwu w sprawie o sygnaturze X C 3967/18 i zrzeczenie się roszczenia z uwagi na przedawnienie roszczenia jest równoznaczne z nie wykazaniem przez powódkę przesłanki pozostawania przez zainteresowanego w zwłoce za zapłatę energii elektrycznej - a w konsekwencji błędne uznanie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej przez powódkę od dnia 10 maja 2016 r. do dnia 17 maja 2016 r. zostało dokonane niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie w/w przepisami prawa.

II. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na wynik rozstrzygnięcia tj. art. 77 § 1 w zw. z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego (k.p.a.) polegające na zaniechaniu wszechstronnego rozważenia zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przedłożonych przez powódkę dowodów z dokumentów i w konsekwencji błędne uznanie, iż powódka nie wykazała spełnienia przesłanek do uzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, o których mowa w dyspozycji art. 6b ust. 1 pkt 2) i ust. 3 pr.en.

Wskazując na powyższe, wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. oraz (...) S.A. w okresie od dnia 10 maja 2016 r. do dnia 17 maja 2016 r. do obiektu wnioskodawcy położonego w miejscowości (...) (dom mieszkalny), było uzasadnione;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o: 1) oddalenie odwołania,

2) zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany stwierdził brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, podtrzymał stanowisko wyrażone w treści decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. poparł w całości wniesione odwołanie oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz zainteresowanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowany M. K. wniósł o oddalenie odwołania przyłączając się do stanowiska strony pozwanej oraz wniósł o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W związku z podaniem wnioskodawcy M. K. z dnia 13 maja 2016 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki („Prezes URE”) wszczął postępowanie administracyjne w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w miejscowości (...). O powyższym Prezes URE zawiadomił Strony pismem z dnia 19 maja 2016 r., a także wezwał je do nadesłania niezbędnych wyjaśnień i dokumentów. W toku niniejszego postępowania Prezes URE wzywał sześciokrotnie Strony do przesłania dodatkowych wyjaśnień, co też zostało uczynione w zakreślonych terminach.

W dacie wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu Wnioskodawcy, obowiązywała umowa kompleksowa z dnia 15 marca 2000 r. nr (...), przy czym została ona zawarta na czas nieokreślony. Wnioskodawca został zakwalifikowany do grupy taryfowej G12. Do dnia zaś 31 marca 2014 r. stosowano „okres rozliczeniowy półroczny z

zastosowaniem prognoz miesięcznego zużycia". W ocenie Wnioskodawcy, dostęp osób trzecich „do układu pomiarowo - rozliczeniowego jest swobodny", co miało wynikać z faktu, że: licznik energii elektrycznej znajduje się w odległości około jednego kilometra od obiektu Wnioskodawcy, w szafce zamocowanej „do słupa końcowego napowietrznej linii energetycznej zarządzanej przez Dystrybutora". W toku wzajemnych rozliczeń, Sprzedawca w dniu 7 sierpnia 2015 r., ujawnił roszczenie w wysokości 5.434,66 zł., za okres od dnia 27 maja 2016 r. do dnia 27 lipca 2015 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania windykacyjnego przez Sprzedawcę i Dystrybutora, w dniu 10 maja 2016 r. wstrzymano dostawę energii elektrycznej do obiektu Wnioskodawcy, które w ocenie tego ostatniego jest nieuzasadnione. Podstawą dokonania ww. czynności było doręczenie wezwania do zapłaty z dnia 30 marca 2016 r. Nr (...) obejmujące m.in część zaległości z następujących faktur:

- nr (...) na kwotę 295,92 zł - za okres rozliczeniowy od dnia 1 czerwca 2014 r. do dnia 25 lipca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 467,52 zł. - za okres rozliczeniowy od dnia od 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 maja 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 1.169,22 zł. - za okres rozliczeniowy od dnia 6 marca 2013 r. do dnia 30 września 2013 r.,
- nr (...) na kwotę 1.182,17 zł - za okres rozliczeniowy od dnia 1 października 2013 r. do dnia 31 marca 2014 r.

W ocenie Sprzedawcy, kwota zaległego zadłużenia na dzień doręczenia ww. wezwania wyniosła 3008,03 zł. (k. 107, k. 113). Zdaniem Sprzedawcy, Wnioskodawca na dzień 15 kwietnia 2016 r. uiścił kwotę 595, 21 zł. Sprzedawca wskazał natomiast, iż na dzień 5 sierpnia 2016 r., zadłużenie Wnioskodawcy wynosi 5.830,49 zł.

Wnioskodawca wskazał w szczególności w pismach z dnia 5 września 2016 r. i 5 października 2016 r., że wszystkie bezsporne faktury zostały opłacone. Wnioskodawca nie opłacił jedynie faktury nr (...) oraz wtórnie spornych "faktur korygujących, wystawianych w dniu 16 lutego 2015 r. (z końcówkami (...) - (...))". Na dzień 15 lutego 2016 r. została uiszczona kwota 1.462, 02 zł, zaś na dzień 15 kwietnia 2016 r. kwota 2.057,23 zł (faktury nr (...)). Jednocześnie Wnioskodawca zanegował uprawnienie Sprzedawcy do jakichkolwiek zarachowywań wpłacanych przez niego kwot, na poczet innych należności niż wskazane w fakturze.

Dostawy energii elektrycznej wznowiono do obiektu Wnioskodawcy w dniu 17 maja 2016 roku.

/k. 2-65, 68-7172-86, 88-101, 103-198, 202-204, 205, 207-226, 228-229, 236-239, 240-241, 243-247, 249, 253-255, 256, 258-262, 264, 268-269, 271-282, 284-288, 289-295, 297-302, 303-311 akt adm./

Z uwagi na zaistniały pomiędzy Stronami spór co do wysokości ewentualnego zadłużenia (nadpłaty) w dniu wstrzymania jej dostaw, Prezes URE postanowieniem z dnia 10 października 2016 r. zawiesił przedmiotowe postępowanie administracyjne. /k. 316-318 akt adm./

Pismem z dnia 14 grudnia 2016 r, Sprzedawca poinformował Prezesa URE, iż „nie będzie występować do sądu powszechnego o rozstrzygnięcie zagadnienia wstęp onego" (k. 320). /k. 320 akt adm./

Pismem z dnia 15 kwietnia 2019 r., Wnioskodawca poinformował Prezesa URE, iż w dniu 11 lipca 2018 r. Sprzedawca wystąpił z pozwem o zapłatę kwoty w łącznej wysokości 5.484, 15 zł. W wyniku powyższego, Sąd Rejonowy Lublin - Zachód wydał w dniu 16 lipca 2018 r. nakaz zapłaty opiewający na powyższą kwotę. Od powyższego wydanego nakazu zapłaty Wnioskodawca wniósł sprzeciw. Na skutek wniesionego sprzeciwu, Sprzedawca cofnął pozew w całości i zrzekł się dochodzenia roszczeń w tym zakresie. W konsekwencji, w dniu 16 stycznia 2019 r., Sąd Rejonowy w Olsztynie wydał postanowienie, o umorzeniu postępowania sądowego o sygn. akt 3967/18. Wnioskodawca wniósł o podjęcie zawieszono postępowania administracyjnego. /k. 322-343 akt adm./

Na skutek powyższego Prezes URE w dniu 24 kwietnia 2019 r. zwrócił się do Sprzedawcy i Dystrybutora o informacje dotyczące poniższych kwestii:

- ustosunkowanie się szczegółowo do pisma Wnioskodawcy z dnia 15 kwietnia 2019 r.,
- szczegółowego i jednoznacznego wskazania czy istnieją jakiegokolwiek przeszkody dotyczące podjęcia zawieszono postępowania administracyjnego, a w szczególności, czy istnieje w dalszym ciągu spór co do wysokości kwot pieniężnych w tytułu dostaw energii elektrycznej, a który stanowi podstawę zawieszania (podania wysokość spornej kwoty),
- wskazania, czy roszczenie o kwoty pieniężne, ujęte w sprawie o sygn. akt X C 3967/18 (tj. roszczenie o kwoty będące jednocześnie podstawą do wstrzymania dostaw energii elektrycznej), uległo przedawnieniu, mając jednocześnie na uwadze fakt, iż cofnięcie pozwu nie przerywa biegu przedawnienia,
- przesłania kopii korespondencji (nie nadesłanej dotychczas), a mogącej mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, a w szczególności co do podjęcia decyzji w przedmiocie wniosku Wnioskodawcy z dnia 15 kwietnia 2019 r. /k. 344 – 347 akt adm./

W dniach 8 i 9 maja 2019 r. Dystrybutor i Sprzedawca udzielili odpowiedzi na powyższe zapytanie. Jak wyjaśnił przy tym Sprzedawca: „Zadłużenie w wysokości 5.484, 15 zł. będące przedmiotem postępowanie sądowego (o sygnaturze X C 3967/18) uległo przedawnieniu wobec tego odstąpiliśmy od dochodzenia tej należności”. /k. 348, 350 akt adm./

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 15 maja 2019 r. Prezes URE podjął zawieszono przedmiotowe postępowanie administracyjne oraz zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy. Żadna ze stron nie skorzystała z uprawnienia zapoznania się z aktami sprawy i wniesienia ewentualnych uwag. /okoliczności bezsporne/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powyższe dowody, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2021 roku Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął dowód z dokumentów znajdujących się w aktach o sygn. akt XC 3967/18 Sądu Rejonowego w Olsztynie X Wydziału Cywilnego na okoliczność braku udowodnienia przez powódkę istnienia roszczenia względem zainteresowanego o zapłatę należności za energię elektryczną oraz zwłoki zainteresowanego z zapłatą ww. należności, podniesienia przez zainteresowanego, niezależnie od zarzutu przedawnienia szeregu zarzutów merytorycznych co do istnienia roszczeń powódki. Powyższy wniosek zainteresowanego M. K. o przeprowadzenie dowodu z przedmiotowych dokumentów na wskazane wyżej okoliczności podlegał pominięciu, gdyż był nieistotny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6b ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 z późn.zm., dalej: „ustawa – Prawo energetyczne”), przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

Zgodnie z ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Zgodnie z ust. 3, przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za

pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Ponadto, zgodnie z ust. 4 powyższego przepisu, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.

W dalszej kolejności należy też wskazać, że według treści art. 6c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w przypadku, gdy odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym złoży do przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 6b ust. 3, reklamację dotyczącą dostarczania paliw gazowych lub energii, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 6b ust. 3, dostarczania paliw gazowych lub energii nie wstrzymuje się do czasu rozpatrzenia reklamacji.

W niniejszej sprawie wskazać przede wszystkim należy, że ustawodawca nie przyznał Prezesowi URE kompetencji do rozstrzygania zasadności rozliczeń pomiędzy stronami. Bezsporna była okoliczność, że powód oraz zainteresowany M. K. pozostawali w sporze co do wysokości rozliczeń z tytułu dostarczanej zainteresowanemu energii. Z tego też względu postępowanie administracyjne zainicjowane wnioskiem zainteresowanego z dnia 13 maja 2016 roku zostało zawieszona. Dopiero wskutek zakończenia postępowania cywilnego o zapłatę pomiędzy stronami, postępowanie administracyjne zostało podjęte. Bezsporna była również okoliczność, że postępowanie cywilne o zapłatę zostało umorzona wskutek cofnięcia pozwu przez powoda ze zrzeczeniem się roszczenia. Istotnie, jak wynika z powołanego wyżej art. 6b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać dostarczanie energii, w szczególności, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Rację ma pozwany, że zwłoka jest kwalifikowanym opóźnieniem z przyczyn leżących po stronie dłużnika. W niniejszym procesie, zainicjowanym wniesionym przez powoda odwołaniem, powód nie wykazał, aby w przedmiotowym okresie tj. od 10 maja 2016 roku do 17 maja 2016 roku zainteresowany M. K. pozostawał w zwłoce z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności (art. 6 k.c.). Nie budzi wątpliwości, że na powodzie spoczywał ciężar wykazania powyższej przesłanki warunkującej zasadność przedmiotowego wstrzymania dostaw energii. Myli się powód opierając swoje przekonanie o wystąpieniu zwłoki po stronie zainteresowanego na samym fakcie wystosowania wezwania do zapłaty z dnia 30 marca 2016 roku, wraz ze wskazaniem zamiaru wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, jeżeli zainteresowany nie ureguluje zaległych i bieżących należności. Powód wskazał, że zainteresowany uiścił jedynie część z kwoty zadłużenia objętej wezwaniem do zapłaty. W konsekwencji, wobec niedokonania zapłaty w terminie wyznaczonym w wezwaniu do zapłaty z dnia 30 marca 2016 r. powód wstrzymał w okresie od dnia 10 maja 2016 r. do 17 maja 2016 r. dostarczanie energii elektrycznej do obiektu zainteresowanego. Istotnie, powyższe okoliczności mogą jedynie świadczyć o subiektywnym przekonaniu powoda, nie zaś o rzeczywistym istnieniu zadłużenia w tej nieuregulowanej części, zwłaszcza, że w toku później wszczętego postępowania sądowego, powód cofnął pozew o zapłatę spornej należności wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Tym samym podkreślić należy, że niezasadnie powód wnioskuje, iż sam fakt braku zapłaty należności objętej wystawioną przez niego fakturą dowodzi faktu pozostawania w zwłoce, o której mowa w treści art. 6b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 kwietnia 2019 roku, sygn. akt VII AGa 2070/18: „Wstrzymanie dostaw na podstawie art. 6b ust. 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne może nastąpić najwcześniej po upływie 30 dni od upływu terminu płatności za pobrane paliwa lub energię. Nie można mówić o zwłoce odbiorcy, jeżeli dłużnik nie spełnia świadczenia, którego wysokość, jak również tożsamość są błędnie wskazane. Również nie można mówić o zwłoce odbiorcy, jeżeli żądana przez przedsiębiorstwo zapłata z tytułu dostaw energii jest należnością sporną. Uprawnienie przedsiębiorcy energetycznego do wstrzymania odbiorcy dostaw energii, przewidziane przepisem art. 6b ust. 1 i 2 ww. ustawy, ma charakter szczególny i wyjątkowy.”

Z powyższych względów Prezes URE zasadnie przyjął, że przedmiotowe wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było niezasadnione.

Zdaniem Sądu nietrafny był zarzut powoda, dotyczący naruszenia przepisów postępowania tj. art. 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 80 k.p.a.

W myśl art. 77 § 1 k.p.a. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że Prezes URE jest obowiązany rozpatrzeć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzeć te dowody w ich wzajemnej łączności. Natomiast, zgodnie z art. 80 k.p.a. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. W przedmiotowej sprawie Prezes URE dokonał kompletnych ustaleń, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia spornej kwestii. W związku z powyższym, Sąd nie podziela stanowiska powoda w przedmiocie braku poparcia stosownymi dowodami przedmiotowej decyzji, gdyż materiał zgromadzony w sprawie został rozpatrzony w całości, a pozwany wydał decyzję w ramach kompetencji przyznanej mu przez ustawodawcę w treści art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w oparciu o całość dowodów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym.

Reasumując powyższe rozważania, zdaniem Sądu, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa. Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszt procesu po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości po 720,00 zł. Na koszty procesu po stronie zainteresowanego M. K. złożyły się: koszt zastępstwa procesowego w wysokości po 720,00 zł oraz koszt opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska